

Sygn. akt VIII GC 787/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Beata Sadowska

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2021 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. *we W.*

przeciwko (...) S.A. *w W.*

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 16.544,12 złote (szesnastu tysięcy pięciuset czterdziestu czterech złotych dwunastu groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:
 - od kwoty 16.544,12 złotych od dnia 19 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty,
 - od kwoty 307,50 złotych od dnia 1 marca 2020 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.976,30 złotych (dwóch tysięcy dziewięciuset siedemdziesięciu sześciu złotych trzydziestu groszy) tytułem zwrotu kosztów,
4. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego kwotę 85,82 złote (osiemdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt dwa grosze) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa,
5. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego kwotę 200,22 złotych (dwustu złotych dwudziestu dwóch groszy) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sędzia SR Beata Sadowska

Sygn. akt VIII GC 787/20

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. wniósł przeciwko pozwanemu (...) S.A. o zasądzenie kwoty 23.382,49 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 19 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 307,50 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 maja 2019 r. do dnia zapłat. Ponadto domagał się zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wyjaśnił, iż na skutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki A. o nr. rej. (...). Następnie wskazał, iż poszkodowany zgłosił szkodę u pozwanego, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił odszkodowanie w wysokości 34.587,19 złotych. Powód

nabył przysługującą powodowi wierzytelność, o czym poinformował stronę pozwaną. Następnie, w wyniku analizy kosztorysu powód ustalił, iż należne odszkodowanie zostało zaniżone, co potwierdziła wykonana następnie kalkulacja naprawy przedmiotowego pojazdu. Dochodzona kwota stanowi różnicę pomiędzy kosztem naprawy określonym w kalkulacji powoda wraz z kosztem prywatnej ekspertyzy, a sumą pieniężną wypłaconą przez pozwanego tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu. Powód poniósł również koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy w wysokości 307,50 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VIII GNc 7305/19 w dniu 11 lutego 2020 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów wedle norm przepisanych.

Pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę i w wyniku przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego wypłacił odszkodowanie w wysokości 34.573,19 złotych. Zarzucił, iż brak jest informacji, czy poszkodowany faktycznie naprawił pojazd oraz czy jego stan został przywrócony jak przed wypadkiem. Podniesiono również, że ustalone przez pozwanego odszkodowanie uwzględnia ceny części obowiązujące w przypadku zakupienia ich poprzez ubezpieczyciela. Strona pozwana wskazała też, że uszkodzony samochód wyprodukowano w 2014 r., a ponadto w trakcie jego oględzin stwierdzono wcześniejsze uszkodzenia. Na koniec pozwany wskazał, że roszczenie powoda co do zwrotu kosztów prywatnej wyceny naprawy jest bezzasadne.

W dalszych pismach procesowych, strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie, przy czym powód podniósł zarzuty do sporządzonej przez biegłego opinii.

Sąd ustalił, co następuje:

W wyniku zdarzenia komunikacyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r. uszkodzony został pojazd marki A. o numerze rejestracyjnym (...), który należał do poszkodowanego A. G.. Sprawca kolizji był ubezpieczony u pozwanego w związku z zawarciem umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów.

Poszkodowany w dniu 13 czerwca 2019 r., zgłosił szkodę pozwanemu, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił odszkodowanie w wysokości 34.573,19 złotych.

Okoliczności bezsporne, a nadto **dowód** : decyzja z dnia 03 lipca 2019 r. – k. 10 - 13 akt, decyzja z dnia 18 czerwca 2019 r. – k. 27 akt szkody na płycie CD k. 56 akt, przyjęcie zgłoszenia o szkodzie – k. 128 akt szkody na płycie CD k. 56 akt.

Poszkodowany w dniu 16 lipca 2019 r. zbył na rzecz K. D. swoją wierzytelność wobec pozwanego z tytułu odszkodowania za naprawę pojazdu marki A. (...), powstałej na skutek zdarzenia z dnia 11 czerwca 2019 r., o czym zawiadomił pozwanego.

Dowód : umowa przelewu wierzytelności nr (...) – k. 21, zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 22 akt.

Cedent K. D. w dniu 18 lipca 2019 r. zbył wierzytelność wobec pozwanego na rzecz powoda, o czym zawiadomił pozwanego.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 17 - 18, powiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności – k. 19 akt.

Powód zlecił wykonanie prywatnej ekspertyzy kosztów naprawy pojazdu poszkodowanego po zdarzeniu z dnia 11 czerwca 2019 r., w której ustalono, że powinny one wynosić 57.955,68 złotych brutto.

Koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy wyniósł 307,50 złotych brutto.

Kalkulacja została wykonana w dniu 31 lipca 2019 r. Faktura VAT dokumentująca koszty wykonania kalkulacji została wystawiona w dniu 31 lipca 2019 r., gdzie jako nabywcę usługi wskazano powoda.

Dowód: kalkulacja naprawy nr (...) – k. 25 – 33 akt, faktura VAT (...) – k. 34 akt.

Pismem z dnia 08 sierpnia 2019 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty 23.689,99 zł tytułem dopłaty odszkodowania wraz z kosztem wykonania prywatnej kalkulacji.

Dowód : przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 14 – 16 akt.

Koszt naprawy pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) po szkodzie z dnia 11 czerwca 2019 r. przy użyciu nowych i oryginalnych części zamiennych oraz uwzględnieniu stawki roboczogodziny stosowanej przez warsztaty z regionu wynosił 47.264,34 złotych netto, tj. 58.135,14 złotych brutto.

Koszt naprawy w/w pojazdu przy użyciu alternatywnych części jakości (...) pozwalających przywrócić pojazd do stanu sprzed szkody, wynosił 41.308,79 złotych netto, tj. 50.809,81 złotych brutto.

Dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej E. D. wraz z załącznikami – k. 99 - 114 akt, opinia uzupełniająca – k. 134 – 137 akt.

Poszkodowany zakupił przedmiotowy pojazd jako używany, sprowadzony z zagranicy.

Zamontowane w nim części były oryginalne.

Dowód : oświadczenie poszkodowanego – k. 23 akt, zeznania świadka – k. 85 – 86 akt.

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie okoliczności bezspornych, powołanych wyżej dokumentów prywatnych, które nie budziły wątpliwości, co do ich autentyczności, a Sąd uznał je za wiarygodne.

Na uwzględnienie zasługiwały także zeznania świadka A. G. albowiem były jasne i korespondowały ze zgromadzonymi dowodami.

Sąd w całości zaaprobował pisemne opinie sporządzone przez biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej E. D.. Opinie wykonane zostały w sposób rzetelny i pełny. Biegły w jasny i logiczny sposób odpowiedział na zawarte w tezie dowodowej pytania oraz zastrzeżenia powoda. Warto nadmienić, że ostateczne wnioski biegłego, nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie fakt odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę pozostawał poza sporem.

Sąd zważył, że zgodnie z art. 509 k.c. powód nabył od K. D. jego roszczenie wobec pozwanego na podstawie umowy przelewu tej wierzytelności, co skutkowało wstąpieniem powoda w prawa i obowiązki wierzyciela.

Powód w niniejszym postępowaniu podniósł, iż należne odszkodowanie zostało zaniżone zaś pozwany nie kwestionował roszczenia o odszkodowanie, co do zasady.

Analizując żądanie powódki, odnosząc się do ogólnych norm prawa cywilnego wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Nie ulega wątpliwości, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia

z odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń, nie zaś sprawcy szkody. Tymczasem stosownie do treści art. 822 § 1 k.c., w wykonaniu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pozwany przyjął odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim przez ubezpieczonego.

Obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela aktualizuje się z chwilą wyrządzenia poszkodowanemu szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu i czy w ogóle zamierza go naprawić (por. uchwałę SN z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSNC 2002, nr 6, poz. 74).

Wobec przytoczonej argumentacji, mając na uwadze, że odpowiedzialność pozwanego powinna wyrównać szkodę poprzez przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia.

Sąd w postanowieniu o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego sądowego nie wskazał, ażeby miała ona zostać przeprowadzona z uwzględnieniem części oryginalnych o jakości „(...)”, zaś biegły wyliczył koszty naprawy przedmiotowego pojazdu również z uwzględnieniem zastosowania części zamiennych jakości (...), które w jego ocenie, pozwalają na przywrócenie pojazdu do stanu jak sprzed szkody.

Mając powyższe na uwadze, a także bacząc na wiek pojazdu Sąd uznał za uzasadnione uznanie kosztów restytucji przedmiotowego samochodu z zastosowaniem części zamiennych o jakości (...), skoro – jak wskazał biegły sądowy – było możliwym przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody przy użyciu takich części.

Biegły ustalił, że koszt naprawy pojazdu wynosi 41.308,79 zł netto, tj. 50.809,81 złotych brutto.

W konsekwencji Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda w zakresie żądania dopłaty w wysokości 16.544,12 złotych brutto. (różnica między ustalonym przez biegłego kosztem naprawy pojazdu, a dokonaną wypłatą pozwanego 50.809,81 złotych – 34.573,19 złotych), którą to Sąd na podstawie art. 822 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda w punkcie I formuły sentencji wyroku.

W niniejszej sprawie, brak jest jakichkolwiek dowodów z których wynikałoby, że poszkodowany prowadził działalność, która uprawniała go do odliczenia podatku VAT. Wobec tego, nie było podstaw aby zasądzone odszkodowanie przyznać w kwocie netto.

Nadto podniesienia wymaga, że opinia rzeczoznawcy została zlecona sporządzona przez powoda po przelewie wierzytelności. Powód w dacie zlecenia wykonania kosztorysu posiadał tytuł prawny do wierzytelności związanej z odszkodowaniem z jego uszkodzeniem. Tym samym dysponował uprawnieniami przysługującymi poszkodowanemu, w tym zmierzania do ustalenia wysokości szkody w przedmiotowym pojeździe. Weszła zatem w prawa i obowiązki poszkodowanego, któremu przysługuje prawo do sporządzenia prywatnej kalkulacji restytucji pojazdu. Prowadzi to zatem do konkluzji, iż zachodzi związek przyczynowy w kwestii zlecenia przedmiotowej kalkulacji. W kwestii zaś poniesienia kosztów prywatnej ekspertyzy, Sąd zgadza się ze stanowiskiem Sąd w tym zakresie podziela stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte w uchwale z dnia 29 maja 2019 roku (IIICZP 68/18), zgodnie z którym nabywcy - w drodze przelewu - wierzytelności o odszkodowanie za szkodę komunikacyjną przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot uzasadnionych kosztów ekspertyzy zleczonej osobie trzeciej tylko wtedy, gdy jej sporządzenie było w okolicznościach sprawy niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania.

Ponadto powód domagał się zapłaty należności odsetkowej. Roszczenie to miało swoje źródło w treści art. 481 § 1 i 2 k.c. Sąd miał również na uwadze to, że zasadniczy termin zapłaty odszkodowania w rozpoznawanym przypadku wynikał z treści art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Przepis ten stanowi, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Natomiast odsetki od kwoty 307,50 złotych Sąd zasądził od dnia 1 marca 2020 r. Wskazania bowiem wymaga, że powód domagał się ich od 20 maja 2019 r., kiedy to koszty sporządzenia ekspertyzy jeszcze nie powstały. Faktura z tytułu tej należności wystawiona została 31 lipca 2019 r., a termin jej zapłaty upływał 7 sierpnia 2019 r., w związku z czym żądanie odsetek od kwoty 307,50 złotych od dnia poprzedzającego powyższe daty należy uznać za nieuzasadnione.

W tym stanie sprawy, Sąd oddalił powództwo w części obejmującej żądanie powoda, w zakresie, w jakim przekraczało ustaloną powyżej wartość szkody, a także w przedmiocie nienależnych odsetek.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., a więc zgodnie z zasadą ich stosunkowego rozdzielenia.

Powód wygrał sprawę w 70%.

Na koszty należne powodowi złożyła się zaś uiszczona opłata sądowa w kwocie 1.185,00 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego 17,00 złotych, koszty zastępstwa procesowego, które opiewały na kwotę 3.600,00 złotych (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie) oraz kwota 1.000,00 złotych jako koszty opinii biegłego sądowego.

Analogiczne były koszty zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej powstały po stronie pozwanego.

Z tego względu, powód miał prawo żądać zwrotu 70% z 5.802,00 złotych, natomiast pozwany 30% z kwoty 3.617,00 złotych poniesionych kosztów.

Różnica tych dwóch wartości, a więc 2.967,30 złotych dała ostatecznie zasądzoną na rzecz powoda kwotę kosztów procesu.

Koszty opinii biegłego opiewały na łączną kwotę 1.286,04 złotych, przy czym powód uiścił na jej poczet zaliczkę w wysokości 1.000,00 złotych. W związku z tym, na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać odpowiednio, według procentowego rozdzielenia kosztów postępowania, od powoda (pkt 4) kwotę 85,82 złotych i pozwanego (pkt 5) kwotę 200,22 złotych tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sędzia Sądu Rejonowego Beata Sadowska